

ΜΘ 5,5

Ένα αναστημένο παιδί

- Ό Θύμιος αναστήθηκε!
 - Ναι, αλήθεια σου λέει, πέθανε ο Θύμιος πού ξέραμε. Τώρα αυτός είναι ένας άλλος, νέος Θύμιος!
 - Δέν σᾶς καταλαβαίνω, τί έννοεΐτε; ρωτᾶ γεμάτος άπορία ο τρίτος τῆς παρέας.
 - Ξέρεις τί σημαίνει, μάλλον τί σῆμαινε, Θύμιος... Όλο νεῦρα! Μέ τό παραμικρό άναβε. Σωστό θηρίο γινόταν. Άντε νά τόν συγκρατήσεις, νά τόν μαλακώσεις... Όλο φασαρίες δέν εΐχαμε;
 - Ένα παιχνίδι ἤσυχου δέν μπορούσαμε νά τό ευχαριστηθοῦμε. Όλο άδικημένος ἦταν τάχα ο Θύμιος καί μᾶς ἔκανε άντάρα...
 - Έ, λοιπόν;
 - Λοιπόν, τώρα ὅλα ἄλλαξαν. Ευγενικός, καλοσυνάτος, υποχωρητικός!
 - Μά πῶς ἔγινε αυτό;
- Ό Θύμιος εΐχε τό μυστικό του. Εΐναι αλήθεια ὅτι εΐχε παρανΐνει τό κακό. Δέν μπορούσε νά ἐλέγξει τόν ἑαυτό του. Μέ τό παραμικρό θύμωνε. Όλοι τόν νευρίαζαν. Πῆγε, λοιπόν, καί βρῆκε τόν Κατηχητή του. Ζήτησε τῆ συμβουλή του. Κι ἐκεΐνος τοῦ μίλησε ὡρα πολλή μέ στοργή κι άγάπη. **«Μακάριοι οΐ πραεΐς»** (ΜΘ 5,5), τοῦ τόνισε, δίδαξε ο Χριστός μας. Δηλαδή, τρισευτυχισμένοι αυτοΐ πού δέν θυ-

μώνουν εύκολα, αλλά έχουν τήν ἀρετή τῆς πραότητος.

Πῶς ὅμως νά μάθει ὁ Θύμιος αὐτό τό δύσκολο μάθημα, πού νιώθει νά βράζει τό αἷμα του μέ τό παραμικρό;

Κι ὅμως, τό θαῦμα ἔγινε! **Νικήθηκε τό θεριό πού λέγεται «θυμός»!** Πῶς; **Μέ τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ.**

Κατάλαβε τό παιδί τό σφάλμα του, ὅτι δέν τοῦ φταῖνε μόνο οἱ ἄλλοι, ἀλλά ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ βρίσκεται μέσα του. Μετανιωμένο πῆγε καί **ἐξομολογήθηκε**. Κι ὅπως τοῦ εἶπε ὁ πνευματικός του, **ἄρχισε συχνά νά κοινωνάει**. Χρειάστηκε, βέβαια, σκληρός ἀγώνας. Ἀλλά τό θαῦμα ἔγινε! Στή γειτονιά του, στό σχολεῖο του, στήν παρέα του, ὅλοι ὅσοι τόν γνώριζαν μιλοῦσαν γιά ἕνα ἀναστημένο παιδί. Σάν νά πέθανε ὁ παλιός εὐέξαπτος Θύμιος καί ἀναστήθηκε ἕνας νέος, πράος καί μακρόθυμος, τόσο ἀγαπητός σέ ὅλους!

Νίκη κατά τοῦ θυμοῦ

Ὁ ἀναστημένος Χριστός, παιδιά, ἔχει τή δύναμη νά νικᾷ τά πάθη μας. **Αὐτός πού νίκησε τόν θάνατο μπορεῖ νά νικᾷ κάθε κακό πού φωλιάζει μέσα μας.** Μόνοι μας, εἶναι ἀλήθεια, δέν καταφέρνουμε νά ξεπεράσουμε τίς ἀδυναμίες μας. Μέ τή δική Του δύναμη ὅμως νεκρώνεται κάθε κακία κι ἀνασταίνεται ἕνας νέος ἄνθρωπος! Τί χαρά νά εἶμαστε κι ἐμεῖς ἀνάμεσα στους ἀναστημένους ἀνθρώπους καί νά νικοῦμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ τά πάθη μας!

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε πάθη. Ἴδιαίτερα **ὁ θυμός εἶναι ἕνα κακό πού δυστυχῶς μᾶς ἀγγίζει ὅλους** ἀνεξαιρέτως, μικρούς καί μεγάλους. Δέν νομίζω νά εἶναι ἐδῶ κανεῖς πού δέν θύμωσε ποτέ μέ κανέναν...

Εἶναι φοβερό πάθος, παιδιά, ὁ θυμός. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού πάνω στόν θυμό τους σκότωσαν ἀκόμη καί συγγενικά τους πρόσω-

πα. Θυμάστε τόν Σαούλ, τόν πρώτο βασιλιά τῶν Ἑβραίων; Ἀρχηγό τοῦ στρατοῦ του εἶχε τόν Δαβίδ, πού νεαρό παιδί ἀκόμη εἶχε νικήσει τόν Γολιάθ. Στήν ἀρχή τόν ἐκτιμοῦσε. Ὁ γιός του ὁ Ἰωνάθαν ἔγινε στενός φίλος τοῦ Δαβίδ. Ἄρχισε ὅμως ὁ Σαούλ νά τόν ζηλεύει γιά τή δόξα του. Ὅταν κάποια μέρα ὁ Δαβίδ ἔλειψε ἀπό τό παλάτι, ὁ Ἰωνάθαν τόν ὑποστήριξε. Τότε ὁ Σαούλ θύμωσε τόσο πολύ, ὥστε ἔριξε μέ ὀργή τό δόρυ ἐναντίον τοῦ ἴδιου τοῦ παιδιοῦ του! Εὐτυχῶς ὁ Ἰωνάθαν ἔσκυψε καί γλύτωσε. Ὁ θυμός σκοτεινιάζει τό μυαλό μας.

Θά ἤθελα, παιδιά, τήν ὥρα πού εἶστε θυμωμένοι νά φέρω μπροστά σας ἕναν καθρέφτη, γιά νά δεῖτε τό πρόσωπό σας. Ἀλήθεια σᾶς λέω, θά τρομάξετε! Μοιάζετε **σάν ἕνα ἄγριο πληγωμένο θηρίο**. Εἶναι νά σᾶς φοβᾶται κανείς. Πρόσωπο ἀγριεμένο, κατακόκκινο, μάτια πού πετᾶνε φωτιές, σφιγμένες γροθιές, πόδια πού κλοτσοῦν ὅ,τι βρεθεῖ μπροστά τους, σκέψη θολωμένη, ἀλλά κυρίως σκοτεινιασμένη ψυχή! *(Δείχνουμε στά παιδιά ἕνα θυμωμένο πρόσωπο κι ἕνα θυμωμένο θηρίο, βλ. ἐποπικό ὑλικό).*

Θά σᾶς κάνω τώρα κάποιες ἐρωτήσεις, γιά ν' ἀπαντήσετε ἐσεῖς: *(Στίς παρακάτω ἐρωτήσεις ἀφήνουμε τά παιδιά ν' ἀπαντήσουν κι ἔπειτα συνοψίζουμε).*

▪ **Μέ ποιούς θυμώνετε;** Μέ ἀδέρφια, συμμαθητές, φίλους, μερικές φορές καί μέ μεγάλους, μέχρι καί μέ τούς γονεῖς σας!

▪ **Πότε θυμώνετε;** Ὅταν σᾶς πειράζουν, σᾶς χτυπᾶνε, σᾶς παίρνουν κάποια ἀπό τά πράγματά σας, δέν σᾶς κάνουν αὐτό πού ἐσεῖς τούς ζητᾶτε. Τότε θυμώνετε, κατεβάζετε τά μούτρα καί δέν μιλάτε ἢ κάποιες φορές φωνάζετε καί χτυπᾶτε.

▪ **Γιατί θυμώνετε;** Ἰδιαίτερα στό σημεῖο αὐτό θέλω τήν εἰλικρίνειά σας: Ἄν σκεφτεῖτε ψύχραιμα καί ὠριμα -εἶστε πιά μεγάλα παιδιά-, θά συνειδητοποιήσετε ὅτι θυμώνετε κυρίως **ὅταν δέν γίνεται τό δικό σας ἢ ὅταν ἔχει πληγωθεῖ ὁ ἐγωισμός σας.**

Άλλά ακόμη και τς φορές πού πραγματικά έχετε δίκιο νά θυμώσετε, μήπως βγαίνει, παιδιά, τίποτε καλό μέ τόν θυμό; Ίσα Ίσα, τά πράγματα χειροτερεύουν! Όταν είμαστε θυμωμένοι, **δέν μπορούμε νά σκεφτούμε σωστά**. Νομίζουμε ότι οι άλλοι είναι έχθροί μας, δέν μᾶς ἀγαποῦν καί θέλουν τό κακό μας.

Εἶναι ἀλήθεια, βέβαια, ότι πολλές φορές καί οι άλλοι δέν μᾶς ἔχουν φερθεῖ καλά. Άλλά μήπως **ἐμεῖς εἴμαστε τέλειοι, δέν κάνουμε λάθη**; Όπως, λοιπόν, ἐμεῖς θέλουμε νά μᾶς συγχωρεῖ ὁ Θεός καί οι συνάνθρωποί μας γιά τά λάθη πού κάνουμε, **ἔτσι κι ἐμεῖς οι ἴδιοι πρέπει νά συγχωροῦμε τούς ἄλλους καί νά μή θυμώνουμε μαζί τους**.

Πῶς ὁμως νά νικήσω τόν θυμό;

▪ Μόλις καταλάβω ότι ἔχω θυμώσει, νά προσπαθήσω **νά κρατήσω κλειστό τό στόμα μου**, γιά νά μήν πῶ τίποτε ἄσχημο.

▪ **Άς μετρήσω μέχρι τό 20** -ἤ κι ακόμη περισσότερο ἂν χρειασεῖ- κι ὕστερα ἄς μιλήσω.

▪ **Άκόμη καλύτερα, ἄς πῶ τό «Πάτερ ἡμῶν» ἢ τό «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με»**.

▪ Ἡ Ἁγία Γραφή, ἐπίσης, μέ συμβουλεύει **νά μήν ἀφήσω νά φτάσει ἡ νύχτα καί νά εἶμαι ακόμη θυμωμένος μέ κάποιον**. Γιατί ἅμα ὁ θυμός μένει μέσα μου τή νύχτα, τό κακό θά βγάλει ρίζες καί θά μέ φαρμακώνει.

▪ Τέλος, όταν θυμώνω, **ἄς φέρνω στή σκέψη μου τόν Χριστό μας**, όταν ἄδικα Τόν κατηγοροῦσαν καί Τόν ἔσερναν στά δικαστήρια, όταν Τόν κορόιδευαν καί Τόν χτυποῦσαν. Αὐτός ἦταν τόσο πρᾶος καί ταπεινός, πού δέν θύμωνε μέ κανέναν ἀλλά τά ὑπέμενε ὅλα, κι ἄς ἦταν τόσο ἄδικα!

Εἶναι ἕνας **δύσκολος μά πολύ ὠραῖος ἀγώνας**, παιδιά, ὁ ἀγώνας κατά τοῦ θυμοῦ. Κι **ἂν ὁ Θεός δεῖ τήν προσπάθειά μου, θά μέ**

βοηθήσει νά νικήσω. Καί πόση χαρά, πόση ειρήνη θά ἔχω τότε στήν καρδιά μου! Κι ὅλοι γύρω μου θά εἶναι εὐχαριστημένοι μαζί μου καί θά μέ ἀγαποῦν. Τό παιδί πού δέν θυμώνει γίνεται φίλος ἀγαπητός σέ ὅλους, ὅλοι τό θέλουν στήν παρέα τους. Γίνεται τό καμάρι γιά τήν οἰκογένειά του καί τό καλό παράδειγμα στήν τάξη του, σέ ὅλο τό σχολεῖο ἀλλά καί στό Κατηχητικό του.

Βοήθα με, Χριστέ μου,
νά διώχνω μακριά μου τόν θυμό,
γιά νά ἔχω ειρήνη στήν καρδιά
καί φίλους πάντα συντροφιά.

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνες θυμωμένου παιδιοῦ καί ἄγριου θηρίου.
2. Προβολή.
3. Παιχνίδι.
4. Κατασκευή: Πασχαλίτσα.